

Biblioteka
OKEAN

Urednik
Borislav Pantić

Naslov originala
Cecily von Ziegesar
“Only in your dreams”

Copyright © 2006 by Alloy Entertainment.

Published by arrangement with Rights People, London

Translation copyright © 2011 za Srbiju i Crnu Goru Čarobna knjiga
All Rights Reserved.

ISBN 978-86-7702-205-1

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini,
ne sme se reprodukovati, umnožavati, prešampavati niti
u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi
ili distribuirati bez odobrenja izdavača.

Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač
prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

Čarobna knjiga
Beograd 2011.

Sesili fon Zigesar

TRAČARA
SAMO U
TVOJIM
SNOVIMA

Prevela
Vera Krmpot

*Ona je prava Alisa u Zemlji čuda, a njen izgled i držanje su
jedna prijatna mešavina Crvene kraljice i Fleminga.*

Truman Kapoti

traccara.net

teme ◀ prethodni ▶ sledeći ▶ postavite pitanje odgovor

Upozorenje: Sva stvarna imena mesta, ljudi i događaja promenjena su ili skraćena, da zašтите nevinog. Što će reći, mene.

Ćao, narode!

Leto traje tek nekih pet minuta, a već je preko trideset stepeni na gradskim pločnicima. Hvala bogu što konačno možemo da odbacimo naše iznošene, grozne belo-plave školske uniforme – i to *zauvek*. Osim ako ne odlučimo da ih ponovo izvadimo za našu prvu zabavu za Noć veštica na koledžu. Plisirane sukunjice prosto izluđuju momke!

Nije bilo lako preživeti četiri godine srednje škole, morali smo da izbalansiramo žurke, šoping, učenje, žurke i ponovo šoping s pravom dozom gracioznosti i stila koja će nas odvesti do Ajvi lige. Pa ipak, uspeli smo, i dobili smo diplome – i poklone za diplomiranje (brrrm, brrm!) – da to i dokažemo.

U slučaju da ste se krili pod nekim kamenom cele godine, mi smo oni klinци koji učestvuju u igri podjednako motivisano kao i u šopingu, a sada kada smo nabacili svoju novu letnju garderobu, vreme je da se posvetimo ozbiljnim igrama. Vi nas znate, i u redu je da to i priznate: želeli biste da budete jedan od nas. Mi smo one devojke koje paradiraju Menhetnom u novim novcijatim „mami“ letnjim haljnicama i u koga-briga-ako-ih-i-uništimo „džimi ču“ sandalama. Mi smo oni još-od-prolećnog-raspusta-u Sv. Bartsu preplanuli momci koji na krovovima njujorških terasa ispijaju „tankerej“ džin i tonik iz antikvitetnih srebrnih pljoski. Leto je ovde i zamorne brige

oko polaganja testova za upis na koledž su završene. U sledeća dva meseca imamo samo dobre stvari: ljubav, seks, slavu i ozloglašenost. A kad smo već kod toga...

najpoznatija devojka u gradu ovih dana postaje još poznatija

Ona je već lokalna legenda, ali da li je to ona na putu da dosegne nove visine ozloglašenosti? Kao, na primer, pojavljivanje u *Veniti feru* i crveni tepih na premijerama? To sasvim sigurno sada tako izgleda pošto je **S** uspela da dobije jedini letnji posao za koji se vredelo truditi: glavna uloga u velikom holivudskom filmu koji radi rogotatni potencijalni ludak od režisera Ken Mogul, a partner joj je prezgodni superstar **T. Strava**. Sudeći po prošlosti **S**, **T** će uskoro biti njen partner i van velikog ekrana. Neke devojke prosto imaju sreću u svemu.

Mada se činilo da je **B** kao stvorena za tu ulogu, izgleda da je ona prebolela to što je izgubila od svoje najbolje drugarice... ponovo. Možda se ona već navikava na to, a možda je suviše zauzeta maženjem sa svojim predivnim novim momkom između onih savršeno ispeglanih čaršava od gusto tkanog egipatskog pamuka u hotelu „Kleridž“ u Londonu da bi uopšte marila za to. Dobro ste pročitali: njena olujna veza sa uštogljenim engleskim džentlmenom lordom **M** je promenila mesto boravka iz pregrejanog Njujorka u pokondireni London, i ja mogu samo da zamislim da ovo dvoje apartman koji **B** ima u hotelu odlično koriste. Naravno, priča se da je dvorac lorda **M** još i lepši nego hotel „Kleridž“ – ako je to uopšte moguće – pa zašto onda nije odsela kod njega? Uskoro ćemo saznati: vesti o njenim avanturama već dopiru nazad, preko Bare.

Skandalozne informacije o našem omiljenom, neprekidno uduvanom ali uvek preslatkom **N** takođe stižu do grada – mada je on tako blizu da se možete do njega odvesti autobusom, u letnjikovcu u

Hemptonima. Služi svoju kaznu nakon one epizode ukrao-sam-vijagru-od-trenera-i-zamalo-da-ne-maturiram. Čujem da je već pocrneo i da je stalno znojav od neprekidnog rada na promeni krova na trenerovoj kući. Neke od lokalnih damica se neprekidno vozikaju tuda samo da bi ga videle skinutog do pojasa. U međuvremenu, sa ove strane Long Ajlanda – to je Nju Džersi, ako niste znali – **V** je opažena kako uživa u staroj slavi njenog kratkotrajnog cimerskog života s **B**. Mislim, alo, crna svilena uska „dvf“ haljina! Samo bi **B** ostavila tako nešto za sobom kao potrošenu četkicu za zube. Niko ne zna da li je **V** zapravo imala vezu sa oba člana tog polubrat/polusestra para ili nije, ali su i **A** i **B** nastavili svojim putem. Bukvalno. Poslednje što sam čula o tome jeste da se **A** smuvao s tetoviranom trbušnom plesačicom iz Ostina u Teksasu koja ima dva šteneta rase bokser. Hvala bogu što imamo **D** – njega viđaju svuda po gradu kako unezvereno jurca kao neki turista. Izgleda da nam neko postaje malo sentimentaln zbog preseljenja skroz tamo na zapad ove jeseni.

Vaš imejl

P:

Draga Tračaro,

I tako, eto mene na aerodromu „Hitrou“ kako putujem u tu skroz otkačenu britansku privatnu školu internatskog tipa gde su me roditelji naterali da se upišem ovoga leta, kad – koga vidim – **B**, odnosno devojkju mojih snova. Mislio sam da su moji problemi rešeni dok nisam stigao u kampus i čuo tri *vrlo* uznemiravajuća trača:

Ne samo što se **B** zabavlja s nekom engleskom vrećom za spavanje, oni su i vereni.

On je već odranije veren s nekom drugom devojkjom.

I, najluđe od svega:

Lord Vrećasti ne zadovoljava ženske potrebe **B**, ako razumete šta hoću da kažem. Možda je previše umoran od vremena koje provodi sa svojom verenicom?

Hajde pomozí čoveku u nevolji. Ja ću jeb... šiznuti ako ne pronađem neku devojkú koja zna da sokr¹ nije fudbal. – **B** je ponovo slobodna?

P. S. Ja mogu celu noć.

O:

Dragi celonoćni prijatelju,

Ja ne znam kako oni to rade u Engleskoj, ali ovde u Americi sedamnaest godina je stvarno prerano da se neko udaje. Alo, još se nismo ni upoznali s kolegama brucošima! Samo opušteno. Ništa ne traje zauvek...

Tračara

P. S. Celu noć, ha? Šta si ono rekao, kako izgledaš?

P:

Draga Tračaro,

Dugo sam molila i kumila, ali konačno mi je uspelo da ubedim tatu da se isprsi za letnji odmor u Sauthemptonu za mene i moje prijatelje. Mi jesmo sada tu, ali nikog drugog u Sauthemptonu nema. Zamisli?

Nema Seksa na Plaži.

O:

Draga NSNP:

Ako baš hoćeš da znaš, stići u Hemptone prerano je pomalo... pa, ovaj, seljački, osim ako baš ne moraš da budeš tamo, kao neki ljudi koje ja poznajem. U međuvremenu, što ne zakuvate stvari malo? Imate celu kuću na raspolaganju – napravite toge od tih skupih dizajnerskih čaršava i ponašajte se kao brucoši!

Tračara

Na sajtu

B optužuje radnika na prtljagu u „Virdžin erlajnsu“ da je ukrao jedne od njenih mnogobrojnih „kosabela“ čipkanih tangica iz njenog

¹ Engl.: soccer – fudbal, football – kod nas poznat kao američki fudbal. (Prim. prev.)

„tami“ ručnog prtljaga. Tako joj i treba kad leti ekonomskom klasom. **S** čita – čita? Alo, škola je gotova! – iskrzano džepno izdanje *Doručka kod Tifanija* na senovitoj klupi u Central parku. Nema sumnje da će se jednog dana zaneseno prisećati toga kada je budu intervjuisali za časopis *Sve o glumcima*. **N** i dalje šparta tamo i ovamo i tamo i – ponestade mi mašte! – kroz centar Ist Hemptona na svom starom bajsu. Šta bi s „rendž roverom“? **V** je u „Bonitiju“, tom malenom, rustičnom meksičkom restoranu u Vilijamsburgu; traži od nekoga da prvo prebriše sto pre nego što ona sedne za njega. Možda je nešto stvarno prešlo s **B** na nju. **D** se satima voza gore-dole niz Aveniju Vest end – pa gde, uostalom, on da parkira taj ogromni plavi makroovski „bjuik“ koji je dobio kao poklon za maturu?

To je zasad sve. Brišem ja odavde. Na kraju krajeva, ne mora čovek da bude matematički genije koji se sprema za MIT² da bi shvatio da leto traje samo jedanaest nedelja – tek nekih sedamdeset sedam dana – pre nego što se uhvatimo ukoštac sa stvarima kao što su pretesne sobice u studentskom domu ili odabiranje modnog dizajna kao smer-a studija ili težak odnos u švalerskoj vezi s nekim verovatno-vrlo-slatkim-pod-onim-sakoom-od-tvida profesorom engleskog jezika. Ali da ne pre naglimo: napolju je vrućina i stvari već postaju prilično vrele. Život je prepun tajni – da i ne pominjemo slatke devojkice u bikinijima na tufnice i zgodne momke u kratkim šortsevima pastelnih boja. Leto, koje ne podleže uobičajenim pravilima i rasporedu, daje sjajnu pozadinu za jedno baš ozbiljno neozbiljno ponašanje. U ovom trenutku, ja krećem pravo u park, noseći samo moje nove predimenzionirane svetloroze „guči“ naočare za sunčanje, „guerlejn“ kremu za sunčanje s faktorom 45, zamotana u „misoni“ peškirić na tirkiznoplave štrafte i s primerkom francuskog *El*-a pod miškom. U koji deo parka krećem? Zini da ti kažem!

Znate da me volite,
Tračara

2 MIT – Massachusetts Institute of Technology – vrlo prestižan univerzitet u SAD-u. (Prim. prev.)

mladenci

„Dobro jutro, gospođo”, šuštao je ženski glas sa onim superuštogljenim britanskim akcentom.

Bler Valdorf uzdahnu i okrenu se na stranu. U Londonu je već tri dana, ali još se nije privikla na vremensku razliku. Mada, nije joj to smetalo: mala je to cena za mogućnost da vidi svog kao-filmska-zvezda-zgodnog, stvarno-čistokrvnog-engleskog-aristokratu dečka, lorda Markusa.

Vendi, jedna od tri danonoćno angažovane sobarice koje idu uz penthaus apartman u „Kleridžu” koji je Bler iznajmila, kuckala je hodajući po parketu i spustila tešku tacnu od mahagonija na king-sajz krevet. Krevet je bio tako ogroman da ga je Bler podelila na četiri odeljka: jedan za spavanje, jedan za obedovanje, jedan za gledanje televizije i jedan za seks. *Taj* deo krevet dosad nije bio korišćen. Vendi otvori teške bordo zavese od pliša i skloni ih s visokih prozora tako da se ogromna soba ispunila svetlošću. Svetlost se prelamala na raskošnim zlatom presvučenim filigranskim ukrasima na plafonu i odbijala se od pozlaćenih ogledala koja su prekrivala ceo budoar.

„Uf, uf!”, povika Bler prebacujući preko glave jedan od šest prevelikih jastuka punjenih gušćjim perjem da bi zaštitila oči od sunca.

„Doručak, kao što ste tražili, gospođice Valdorf”, objavi Vendi podižući srebrni poklopac s tacne, čime je otkrila neku smuljanu mešavinu vodenaste kajgane, ogromnih masnih kobasica i bazenčić dinstanog paradajza.

Klasična engleska kuhinja. Njam.

Bler prođe rukom kroz svoju kestenastu kosu i ispravi bretele na než-noroze „hanro” spavaćici u kojoj je spavala. Hrana jeste izgledala od-vratno, ali je mirisala bajno. Oh, pa i ona zaslužuje da se malo počasti, zar ne? Otvorio joj se apetit sinoć, dok je bazala turistički razgledajući Aveniju Vest end.

Ako se „Herods”, „Harvi Nikols” i „Vistls” mogu nazvati turističkim atrakcijama.

„I vaše novine”, dodade Vendi spuštajući, jednim preteranim pokre-tom, *Internešnel herald tribjun* na tacnu.

Kada se prijavljivala na recepciji, Bler je zahtevala da joj donose dnev-ne novine – žena koja pohađa Jejl mora, na kraju krajeva, da bude obave-štena o svemu. Pa šta ako u stvari još uvek nije stigla da počne s čitanjem?

„Da li je to sve?”, ukočeno upita Vendi.

Bler klimnu, a sobarica se izgubi u salonu. Bler zabode svoju viljušku u jednu od onih ogromnih kobasica i dohvati novine, prelećući pogle-dom preko naslovne strane. Ali sitna slovca i nezanimljive fotografije bile su tako dosadne da se nije mogla koncentrisati. Jedine novine koje je ona ikada čitala bio je deo *Stil nedeljom* u *Njujork tajmsu*, pa i to samo zato da bi bacila pogled na slike s dobrotvornih događaja da vidi ima li poznatih likova. Uostalom, zašto bi jedna svetska žena kao što je ona morala da čita svetske vesti? *Ona* je, zapravo, svetska vest.

Bler je oduvek bila impulsivna, ali je njen dolazak u London zapravo bila Markusova ideja. Njegov maturski poklon njoj – osim onih nevi-đeno skupih „Bulgarijevih” minduša – bila je avionska karta za London. Bler je očekivala kišovite sedmice dok vise zatvoreni u njegovom ogro-mnom kamenom dvorcu i neprekidno upražnjavaju seks – što bi bilo kao paljenje cigareta jedne na drugu – zaustavljajući se samo da gricnu malo hladnog jagnječeg buta ili neku drugu srednjovekovnu vrstu uži-ne kakva se već može naći u primitivnoj ali dobro snabdevenoj kuhinji dvorca. Ali Markus je toliko zauzet radeći za svoga tatu da je tek ponekad imao nešto malo vremena za jedan kratak ručak i ’vatanje.

Bacivši na pod neotvorene dnevne novine, ona prelete pogledom po noćnom stoliću tražeći britanski *Vog*. Dobro se snabdela svim engleskim časopisima kako bi znala šta da kupi i gde to da kupi. Baš tada zazvoni neka vesela melodija na njenom kao žilet tankom „vertu” telefonu. Samo jedna jedina osoba imala je njen broj u Londonu.

„Halo?”, javila se što je seksepilnije mogla jer su joj usta još bila puna kajgane.

„Draga”, lord Markus Biton-Rouds je pozdravi svojim šarmantnim britanskim naglaskom. „Dolazim do tebe. Samo sam hteo da proverim da li si budna, ljubavi.”

„Budna sam, budna sam!” Bler nije mogla da kontroliše svoje uzbuđenje. Protekle dve noći provela je sama i njena napaljenost je ključala dovodeći je skoro do ludila. Kako su uopšte izdržali ovako dugo, a da to ne rade, uopšte nije bila sigurna. Da li je ovo njihova šansa za jedno jutarnje druženje bez gaćica?

„Dobro”, nastavio je na onaj svoj šarmantno direktan način. „Stižem uskoro. A imam i iznenađenje.”

Iznenađenje!, pomisli Bler raspoloženo dok je zatvarala telefon. To je baš pravi telefonski poziv za buđenje, baš kakav joj je bio potreban da bi mrdnula iz kreveta. Požurila je do kupatila bacajući usput odeću sa sebe. Možda su to ruže ili kavijar? Rashlađeni šampanjac i ostrige? Bilo je malo prerano za takvu vrstu hrane, ali sudeći po prethodnom poklonu koji joj je dao – onim „Bulgarijevim” mindušama od bisera koje su imale zlatni visuljak u obliku slova B – mora biti da je nešto dobro. Neki podjednako izuzetan simbol njihove večite ljubavi? Cela ekipa tamo kod kuće u Njujorku bila je tako ljubomorna na njenog savršenog engleskog dečka da su širili vesti kako je Markus već veren. Postojao je samo jedan način da se jednom zauvek otarasi *tog* trača: da se vrati u Njujork s Markusovim prstenom. Po mogućstvu besprekornim četvorokaratnim dijamantom u obliku elipse, mada bi mogao da posluži i neki prsten iz starog porodičnog nasledstva.

Baš skromno od nje.

Prvobitno, lord Markus je pozvao da provede leto u vili njenog oca u Najtsbridžu, ali kada je pokupio na aerodromu svojim „bentlijem” bež boje sa šoferom, Markus je odveo pravo u hotel „Kleridž”. „Kod nas, dušo, jednostavno nema mesta”, prošaputao je Markus pravo u njeno uvce, a od njegovog vrelog daha prostrujali su joj trnci niz kičmu. Vrtar hotela pružio joj je ključeve njenog apartmana. „Osim toga, kada dođem do tebe, imaćemo potpunu privatnost.”

Pa, s tim čovek ne može da se prepire.

Bler nije bila sigurna šta je to čime se bavi Markusov tata, ali imalo je neke veze s deonicama; šta god da je bilo, zvučalo je veoma dosadno. Markus je ovoga leta radio kao pripravnik i to što je morao da radi do kasno u noć i da ustaje rano ujutru značilo je da nema energije za... seks. Bler je seks probala samo nekoliko puta s Nejtom Arčibaldom i bila je više nego zgrožena idejom da to isproba i s nekim starijim i iskusnijim kao što je na primer Markus – mada seks s Nejtom uopšte nije bio loš.

U kadu je stavila svoju „la mer” penu za kupanje, a zube je oprala „marvis” mentol pastom za zube da bi prikrila miris pečenih jaja i paradajza. Požurila je natrag u spavaću sobu i uskočila u krevet, bez ičega na sebi osim blagog nagoveštaja lavande od pene za kupanje, nekoliko kapi „šanela 5” i onih „Bulgarijevih” minduša koje nije skidala još od proslave mature u Jejlovom klubu pre otprilike dve nedelje.

Nakon što je napustila stančić Vanese Abrams u trošnom i uvrnutom Vilijamsburgu, a pošto nije imala apsolutno nikakvu nameru da se vrati u onaj ludi stari svet koji je nazivala svojim domom, Bler je odlučila da živi u klubu „Jejl”. Ona i lord Markus su se upoznali u liftu, a njegov seksi naglasak i uredno ispeglane farmerice smesta su je oborili s nogu. Sudbina je htela da su njihove sobe bile jedna pored druge i Bler je mogla da zamisli dodir njegovog seksi engleskog daha na njenom vratu pre nego što se budu poljubili – što se zapravo dogodilo te iste večeri. Nakon što mu je iznela celu svoju životnu priču i srce na dlanu posle ispijenih otprilike šest ili sedam *kosmopoliten* koktela, Bler je bila tako sigurna da je pronašla ljubav svog života da

se praktično bacila na njega. Ona je bila previše navrcana – a on je bio previše džentlmen – da bi tu bilo nešto više od poljupca. Ali *to* će se sada promeniti.

Bler obmota čaršav oko sebe i zapali cigaretu zauzimajući pozu koja je govorila: *Ja sam na medenom mesecu i prosto sam iscrpljena od seksa, ali ko ga šiša, uradiću to još jednom.* Dohvatila je novine s poda i namestila naslovnu stranicu tako da izgleda kao da čita. Evo. Savršeno. Intelektualno-seksepilno. Jedna svetska žena koja čita sve o krizama u svetu – a preferira da o tim istim krizama diskutuje *u krevetu*. Kad bi samo još imala starinske naočare iz pedesetih da ih natakne navrh nosa.

Bako, bako, da te bolje vidim kô od majke rođenog!³

Kao da mu je ovo bio šlagvort, lord Marcus širom otvori vrata spavaće sobe, a Bler polako okrete glavu, kao da jedva uspeva da odvoji pažnju od trenutne krize nedostatka pilećeg mesa u Aziji. Markus je bio obučen u savršeno krojeno ugalj-crno letnje odelo s maslinastozelenom „džejms pirs” kravatom ispod toga, koja je činila da njegove blistavozele oči deluju ozbiljne i duboke i tako, oh tako primamljive.

„Pa šta je ovo?”, upita on mršteći svoje zlatastoplave obrve. „Sećaš se da sam rekao da imam iznenađenje?”

„Imam i ja iznenađenje za tebe”, seksepilno je gugutala Bler. „Dođi i pogledaj ispod čaršava.”

„Dobro”, reče on, pomalo nestrpljivo. „Pa, obuci se, ljubavi.”

„Ne želim”, žalila se mazno Bler, napućenih usana.

Požurio je preko sobe i kratko je poljubio u nos. „Kasnije”, obećao je. „Nabaci sad neke krpice i dođi dole u predvorje.” Zatim se okrenuo i izašao iz sobe, ostavljajući njeno neparfemisano, izvrsno ishidrirano i izdepilirano telo samo samcijato.

Bolje bi mu bilo da je ovo neko stvarno dobro iznenađenje.

Bler zakorači iz drvetom obloženog lifta obučena u kombinaciju izabranu na brzinu: „tori birč” tuniku boje čokolade (hvala ti, „Herodse”), njene omiljene „tru relidžn” farmerice i zlatne sandale s kaišićima iz

³ Igra rečima iz poznate dečje bajke *Crvenkape*. (Prim. prev.)

„Marka Džejkobsa”. Izgledala je kao neka džet-seterka na odmoru. Baš pravi kompletić za jedan vikend-skok u Tunis privatnim mlaznjakom lorda Markusa. Da li to moglo da bude ono iznenađenje?

Grandiozno, kristalnim lusterima osvetljeno mermerno predvorje hotela vrcalo je od aktivnosti, ali Bler je primetila kako se gomila utišava dok je ona hodala preko popločanog poda, a njene sandale glasno kuckale, sve do pretrpanog dvoseda od crnog pliša gde je čekao lord Markus. Bio je tako prokleta zgodan da Bler nije mogla da mu se ne divi, kao da je on neka slika ili neka retka skulptura, i bilo je teško odoljeti porivu da zarije prste u guste talase njegove zlatnosmeđe kose. Bila je toliko zauzeta maštarenjem o svom predivnom engleskom ljubavniku da je jedva i primetila kako on drži za ruku nekoga ko definitivno nije ona.

Ding, ding. Halo?

Zaboravljajući na romantične vikende u Africi, Bler zaškilji očima prema konjastoj plavuši koja je njenog dečka držala za ruku. *Šta je ovo, jebote?*

„Bler, napokon”, lord Markus je ležerno pozdravi ustajući, ali ne ispuštajući ruku svoje pratilje. „Ovo, dušo moja, jeste moja draga rođaka Kamila, ona o kojoj sam ti pričao. Moje drugo ja. Biće u gradu nekoliko sedmica. Nas dvoje smo bili praktično kao blizanci dok smo odrastali! Nije li to najbolje od svih mogućih iznenađenja?”

„Najbolje”, kao eho odgovori Bler, bacajući se na obližnju fotelju. Nije se sećala da je iko išta spominjao o bilo kakvoj rođaki Kamili.

Ali mora se priznati, slušati nekoga baš i nije njena jača strana.

„Toliko se radujem što sam te upoznala”, reče Kamila zureći niz svoj dug, izraženi nos – ona vrsta surle koju ni najbolji plastični hirurg ne bi mogao da popravi. Na njen bled, engleski ten bilo je naneto smešno mnogo bež tečnog pudera i jarkocrvenog rumenila. Njene noge su bile kao u klovna dugačke i mršave, kao da su je istežali na jednoj od onih staromodnih mašina za istežanje koje je Bler pokušala da pronade na „Ibeju”.

„Mimi se prosto pojavila juče ujutru, nenajavljena”, objasnio je lord Markus. „Zamisli, kao izgubljeno kućence, s prtljagom u rukama.” Zacenio se od smeha.

„Pa, da, na svu sreću, mogu da računam na mog dragog Mar-mara da mi ponudi gostoprimstvo u svojoj kući”, Kamila je gugutala, ležerno mrseći slobodnom rukom svoju dugu, ravnu kosu. Kosu koju bi neko sasvim lako mogao odseći tokom noći.

Čekaj malo – u njegovoj kući?

„Ti si odsela u njegovoj kući?” Bler je grubo pitala, već u tom momentu mrzeći krivozubu Kamilu u njenoj ružnoj žutoj letnjoj haljini od indijske svile, haljini koja je verovatno koštala na hiljade funti, ali je delovala kao stolnjak. „Ali mislila sam da tamo nema mesta.”

„Uvek ima mesta za porodicu”, odgovori Markus stežući Kamilinu ručicu pre nego što se ponovo okrenuo ka Bler. „Ne brini, dušice. Mi ćemo se sjajno provesti svi zajedno.”

Naravno da hoće.

Sesili fon Zigesar
TRAČARA:
SAMO U TVOJIM SNOVIMA

Izdavač:
Čarobna knjiga

Za izdavača:
Borislav Pantić

Plasman:
021/439697

Lektura i korektura:
Bojana Lazić

Prelom i priprema za štampu:
Aleksandar Jovanović

Štampa:
Publish, Beograd

Tiraž:
1500

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

521.111(73)-93-31

ZIGESAR, Sesili fon

Tračara: Samo u tvojim snovima / Sesili fon Zigesar; prevela: Vera Krmpot. - Beograd: Čarobna knjiga, 2011 (Publish : Beograd). - 240 str.; 21 cm. - (Biblioteka Okean)

Prevod dela: Only in your dreams: A gossip Girl Novel / Cecily von Ziegesar. - Tiraž 1500.

ISBN 978-86-7702-205-1
COBISS.SR-ID 186826508